

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 60.333 van 19 juni 1996

A. 68.840/VI-13.169

In zake : **DERESE** Jacques,
route de Perwez 23
5310 Saint-Germain,

tegen :

**de Nationale Maatschappij der
Belgische Spoorwegen,** afgekort
als "**N.M.B.S.**".

**DE RAAD VAN STATE, XIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 9 mei 1996 door Jacques DERESE ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het directiecomité van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen dd. 1 april 1996, waarbij hem als tuchtstraf de schorsing uit zijn betrekking wordt opgelegd voor een periode van zes maanden, met ingang van 2 april 1996;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van Mevrouw DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 7 juni 1996, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 14 juni 1996;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Monique DETRY, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. Katelijne RONSE, loco Mr. Philippe GERARD, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker, seinwachter eerste klas, op 13 mei 1993 vergezeld van met name Albert DURVIAUX de werkhuizen van Etterbeek is binnengegaan en hij drie metalen kasten in diens bestelwagen geladen heeft; dat twee personeelsleden van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (N.M.B.S.) de handeling verdacht achtten en de mobiele brigade van de politie van de maatschappij gewaarschuwd hebben, die op haar beurt een beroep gedaan heeft op de politie van Oudergem; dat deze laatste getuigen en verzoeker ondervraagd heeft; dat laatstgenoemde het volgende verklaard heeft :

" Vanavond heeft mijn collega Albert DURVIAUX mij aan blok 3 afgezet. Vervolgens zijn wij naar een buurtwinkel gegaan om eetwaar te kopen. Ik heb niets ongewoons opgemerkt";

dat Albert DURVIAUX, die ondervraagd is door de rijkswachtbrigade van Gembloux en die van beroep buschauffeur is, bekend heeft de drie kasten meegenomen te hebben en ze van verzoeker ontvangen te hebben; dat verzoeker die op 1 juni 1993 door het controlecomité van de N.M.B.S. ondervraagd is, de feiten toegegeven heeft en gepreciseerd heeft "geen enkele schriftelijke toestemming (gekregen te hebben) van (zijn) meerderen om materieel te ontvreemden dat eigendom is van de N.M.B.S.";

Overwegende dat verzoekers onmiddellijke hiërarchische meerdere hem op 29 september 1993 een voorstel tot ontslag ter kennis gebracht heeft dat gemotiveerd was door de diefstal van de drie kasten; dat verzoeker zich heeft verdedigd door aan te voeren dat hij schriftelijk toestemming gevraagd heeft om dat materiaal te verkrijgen en hij een mondelinge instemming heeft gekregen; dat aangezien het bestaan van zo'n instemming noch door verzoekers meerdere, noch door diens collega's bevestigd is, het voorstel tot ontslag behouden is; dat het dossier op 4 mei 1994 aan de raad van beroep is overgezonden; dat deze, na verzoeker en diens verdediger gehoord te hebben, op 21 juni 1994 besloten heeft om de uitspraak uit te stellen, opdat aanvullende onderzoeksverrichtingen uitgevoerd zouden kunnen worden; dat de personeelsdienst op 13 september 1994 een aanvullend onderzoek heeft overgezonden; dat de verwerende partij op 16 september 1994 aan het parket van Brussel gevraagd heeft om haar op de hoogte te houden van het gevolg dat aan de zaak gegeven zou worden en dat zij op 28 september 1994 vernomen heeft dat de zaak zich in de onderzoeksfase bevond; dat het parket op 15 december 1995 het strafdossier aan de verwerende

partij heeft toegezonden, en haar heeft meegedeeld dat de zaak op een niet nader bepaalde datum geseponneerd was; dat de raad van beroep verzoeker en diens verdediger op 27 maart 1996 gehoord heeft, en zich diezelfde dag, het bestaan van verzachtende omstandigheden in aanmerking nemend, niet geschaard heeft achter het voorstel tot ontslag en voorgesteld heeft dat verzoeker gedurende zes maanden in zijn ambt geschorst zou worden; dat het directiecomité met de bestreden handeling verzoeker deze straf heeft opgelegd;

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, "de schorsing van de tenuitvoerlegging (...) alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan de schending van "de algemene beginselen van het recht, ontleend aan artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, inzonderheid de beginselen van de redelijke termijn en van de naleving van de rechten van verdediging" en van artikel 101 van het tuchtreglement van de N.M.B.S., dat voorschrijft dat de dossiers "grondig en snel" onderzocht dienen te worden; dat hij opmerkt dat de ten laste gelegde feiten op 13 mei 1993 hebben plaatsgevonden, en beweert dat de zaak in de maand juni 1993 geseponneerd is, dat de bezwarende getuigen pas veertien maanden na de feiten gehoord zijn, dat de inhoud van hun verklaringen pas in de maand februari 1996 aan hem ter kennis is gebracht, waardoor hij bepaalde gegevens niet heeft kunnen nagaan

en geen ontlastende getuigenissen heeft kunnen vergaren; dat hij daaraan toevoegt dat hij het verloop van de procedure geenszins belemmerd heeft;

Overwegende dat volgens de bewoordingen van artikel 8, tweede lid, van hoofdstuk XIV van het personeelsstatuut van de N.M.B.S. en van paragraaf 93 van het tuchtreglement, een personeelslid geen tuchtstraf opgelegd kan krijgen voor feiten die het voorwerp uitmaken van een strafrechtelijk onderzoek, tenzij er wegens de belangen van de maatschappij niet kan geduld worden dat de belanghebbende in zijn betrekking blijft; dat verzoeker ten onrechte beweert dat de zaak geseponneerd is tijdens de maand juni 1993, daar zij zich tijdens de maand september 1994 nog steeds in de onderzoeksfase bevond; dat de periode die in aanmerking genomen dient te worden begint met de mededeling van het strafdossier op 15 december 1995 en eindigt op 1 april 1996, de datum waarop de bestreden handeling gesteld is; dat zulk een termijn niet als onredelijk beschouwd kan worden; dat verzoeker overigens niet vermeldt op welke manier zijn rechten van verdediging geschonden zouden zijn, aangezien de feiten zelf niet betwist worden, hij niet het bewijs levert dat hij voordat die feiten hebben plaatsgevonden de toestemming gevraagd heeft om die omstreden kasten te verkrijgen, en de getuigen die door verzoeker genoemd zijn vóór zijn eerste verschijning voor de raad van beroep, zijn beweringen niet bevestigd hebben; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan "dwaling omtrent de interne motivering, schending van artikel 101 van het tuchtreglement van de N.M.B.S., schending van de algemene rechtbeginselen, inzonderheid die inzake behoorlijk bestuur en evenredigheid, klaarblijkelijke dwaling omtrent de

beoordeling, machtsoverschrijding, doordat een zware straf, namelijk schorsing gedurende zes maanden met algehele inhouding van wedde, aan verzoeker wordt opgelegd wegens diefstal van drie afgedankte metalen kasten, terwijl de tenlastelegging van diefstal geenszins bewezen is door de tuchtoverheid die een knoeierig, onvolledig en vooringenomen onderzoek gevoerd heeft, en de niet-naleving van de terugkoopprocedure geenszins een rechtvaardiging is voor zulk een zware straf";

Overwegende dat verzoeker vóór de bestreden feiten, zoals hijzelf toegegeven heeft, reeds materieel van de N.M.B.S. gekocht had, en dat hij noch onkundig was van de te volgen bijzonder strikte procedure, noch van het feit dat de goederen waarvan de aankoop gevraagd wordt "uitsluitend voor persoonlijk gebruik moeten dienen"; dat verzoeker niet bewijst dat hij een dergelijk verzoek heeft ingediend en een mondelinge instemming heeft gekregen; dat de rijkswachtbrigade van Gembloux overigens vastgesteld heeft dat de volgens verzoeker "afgedankte" kasten, nieuw waren, waardoor verzoekers bewering, als zou hij een mondelinge instemming voor de aankoop gekregen hebben, onwaarschijnlijk wordt; dat uit niets blijkt dat de verwerende partij een fout begaan zou hebben bij de omschrijving van de feiten; dat de opgelegde straf derhalve niet buitenmaats geacht kan worden; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, opdat de Raad van State de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan schorsen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op negentien juni 1900 zesennegentig door :

de HH. GEUS,	kamervoorzitter,
HANOTIAU,	staatsraad,
MESSINNE,	staatsraad,
Mevr. NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.